

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail:
C.N.C.D.@C.N.C.D..org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 589
din 24.11.2009**

Dosar nr.: 273/2009

Petiția nr.: 6478 din 30.06.2009

Petent: E E V

Reclamat: M G

Obiect: neacordarea indemnizației de merit conform art. 1 din Legea nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. E E V , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. M G cu domiciliul de corespondență la Uniunea Cineaștilor din România, cu sediul în str. Mendeleev, nr. 28-30, sector 1, București

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea petentului vizează neacordarea indemnizației de merit conform art. 1 din Legea nr. 118/2002

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 6478 din 30.06.2009, petentul arată că i s-a recunoscut activitatea în diverse domenii ale culturii și potrivit art. 1 din Legea nr. 118/2002 beneficiază de indemnizație de merit. În acest sens, petentul susține că reclamatul l-a înlăturat în mod discriminatoriu de pe lista celor care au

beneficiat de această indemnizație, ceea ce a determinat neacordarea acestui drept.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare sesizării înregistrate sub nr. 6478 din 30.06.2009, Colegiul CNCD a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul plângerii, Academiei Române. Prin adresa cu nr. 7811 din 24.08.2009 a fost solicitat punctul de vedere al Academiei Române, fără calitate de parte, în dosarul dedus soluționării.

4.2. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.3. Prin adresa nr. 7809 din 24.08.2009 a fost citat petentul. Prin adresa nr. 7809 din 24.08.2009 a fost citat Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, prin reprezentant, iar prin adresa nr. 8284 din 09.09.2009 a fost citat reclamatul, domnul M. G. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 22.09.2009. La termen s-a prezentat petentul, care a susținut petiția astfel cum a fost formulată inițial și a solicitat scoaterea din cauză a Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, în ceea ce privește calitatea de parte reclamată. Prin adresa nr. 8842 din 05.10.2009 Colegiul a înștiințat Ministerul cu privire la acest aspect.

4.4. Urmare petiției, astfel cum a fost formulată, în temeiul art. 22 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, și art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul a invocat din oficiu excepția tardivității introducerii plângerii la Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării sub aspectul faptelor care exced termenului de 1 an de la data săvârșirii. Prin adresele cu nr. 8843/05.10.2009 și 8839/05.10.2009, excepția de tardivitate, motivată, a fost comunicată părților.

4.5. Prin adresa nr. 8534 din 21.09.2009 Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național a transmis punctul său de vedere. Prin adresa nr. 8569 din 22.09.2009, Uniunea Cineaștilor din România a formulat punct de vedere. Prin adresele nr. 6790 din 09.07.2009 și nr. 8373 din 15.09.2009, petentul a comunicat note scrise.

4.6. Consiliul a acordat părților termen pentru depunere de concluzii scrise la data de 30.10.2009. Prin adresa nr. 9674 din 02.11.2009, petentul a transmis concluzii, iar prin adresa nr. 9742 din 03.11.2009, Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național a transmis concluzii.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 6478 din 30.06.2009, petentul arată că prin prevederile art. 1 din Legea nr. 118/2002 se recompensează activitatea deosebită în domeniul culturii și sportului prin acordarea unei indemnizații de merit. Astfel, petentul arată că prin adresa nr. 2698 din 22.08.2009 i-a fost recunoscută și lui activitatea deosebită în domeniul culturii, însă reclamatul l-a eliminat din lista celor care beneficiază de această indemnizație, acordând altor colegi de breaslă indemnizația în cauză.

5.1.2. În acest sens, precizează că în anul 2004 a demarat procedura pentru a beneficia de această indemnizație și a depus dosarul complet la Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național. Ministerul a trimis dosarul Comisiei Naționale pentru Acordarea Indemnizației de merit, pentru ca acesta să fie înaintat Subcomisiei arte-cinematografie. Următoarea etapă procedurală ar fi trebuit să fie cea a avizării dosarului de către Subcomisia de art, urmând ca dosarul să fie trimis după avizare Ministerului Culturii, care la rândul său urma să îl trimită spre aprobare Comisiei naționale pentru acordarea indemnizației de merit, conform art. 6, 7 din Norma de aplicare a Legii nr. 118/2002. Dosarul petentului nu a putut fi aprobat datorită lipsei avizului subcomisiei de specialitate, deși dosarul îndeplinea toate cerințele impuse de lege.

5.1.3. Petentul susține că deși a solicitat în nenumărate rânduri reclamatului să precizeze numărul pe care l-ar ocupa pe lista de priorități și numărul de indemnizații care se acordă anual pentru acest domeniu, abia în urma adresării instanței de judecată i s-a oferit un răspuns cum că ocupă locul 5 din anul 2005.

5.1.4. Petentul susține că avizul în scris și verbal al ministerului a fost dat în zadar, acesta fiind nul din moment ce nu este însoțit de dosarul cu documente doveditoare. În acest sens, petentul susține că reclamatul în mod vădit a făcut pierdute cele trei dosare cu documentele care atestă adevărul .

5.1.5. Petentul susține că este tragic faptul că persoane care au lucrat ca machiori, scenografi, operatori sau mașiniști primesc deja indemnizația de merit sau se află pe o poziție mai avansată decât un regizor.

5.1.6. De asemenea, petentul arată că în cursul anului 2008 a aflat din presă că a fost mărit numărul de indemnizații de la 1500 la 1650 ceea ce ar fi trebuit să ducă cel puțin la înaintarea sa pe lista de priorități, dacă nu chiar să înceapă să primească indemnizația, având în vedere că unii dintre colegii săi care beneficiau de acest drept au decedat.

5.1.7. Cu privire la excepția invocată de Colegiul director, petentul susține că se încadrează în condițiile cerute de O.G. nr.137/2000, republicată, precum și de Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, deoarece a aflat de suplimentarea numărului de indemnizații în data de 28.10.2008, încadrându-se astfel în termenul de un an prevăzut de legislația menționată.

Sușinerile reclamatului, dl. M G

5.2.1. Reclamatul susține că petentul nu invocă prevederile aplicabile în plângerea sa. Reclamatul arată că afirmația petentului "în listele celor care li s-a atribuit indemnizația de merit numele subsemnatului nu a apărut, fiind înlăturat

prin discriminare, celor 4 colegi cărora li s-a atribuit indemnizația, sunt într-o evidentă inferioritate de îndeplinire a criteriilor obligatorii în comparație cu subsemnatul”, este subiectivă fiind scoasă din contextual real, deoarece petentul a omis cu intenție să arate că domnia sa se află pe poziția a 5-a, pe lista persoanelor propuse la primirea indemnizației, listă întocmită de către Asociația Regizorilor de Film, al cărei membru este

5.2.2. Reclamatul susține că pe baza listelor primite din partea asociațiilor membre UCIN recomandă persoanele îndreptățite în vederea acordării indemnizației, în funcție de ordinea stabilită și înscrisă în fiecare dintre listele puse la dispoziție de asociațiile membre.

5.2.3. Totodată, reclamatul arată că în raport cu dispozițiile art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată, petiția este mult mai mult decât tardiv introdusă la CNCD, arătând că termenul pentru introducerea unei plângeri având ca obiect discriminarea este de un an de la data săvârșirii faptei de discriminare sau de la data de la care putea să ia la cunoștință de săvârșirea acesteia iar petentul invocă aspecte din anul 2004. .

Punctul de vedere al Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național

5.3.1. Ministerul Culturii arată că, în conformitate cu prevederile art. 1 alin. 2 din Normele din 17 iulie 2003 de aplicare a Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit, aprobate prin H. G. Nr. 859/2003, indemnizația de merit “se acordă persoanelor nominalizate de Comisia națională, pe baza criteriilor de atribuire a indemnizației de merit prevăzute în prezentele norme de aplicare a legii”.

5.3.2. De asemenea, Comisia națională îndeplinește atribuțiile de nominalizare, în vederea acordării acestui drept “pe baza propunerilor întocmite și înaintate de către instituțiile prevăzute la art. 3 din lege și a criteriilor de atribuire a indemnizației de merit”, potrivit art. 2 alin. 1 din Regulamentul din 17 iulie 2003 de funcționare a Comisiei naționale pentru acordarea indemnizației de merit.

5.3.3. Totodată, Ministerul susține că a îndeplinit procedura ce rezultă din cuprinsul prevederilor art. 3 din Legea nr. 118/2002, transmițând dosarul petentului la Comisia Națională prin adresa nr. 3003/RT/05.05.2004 și, ulterior prin adresa nr. 1559/AI/11.04.2006.

5.3.4. Pentru considerentele expuse, Ministerului apreciază că solicitarea petentului de renunțare la pretenții în ceea ce privește instituția este întemeiată și solicit admiterea ca atare.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. În cauză, Colegiul reține că petentul, la termenul de audiere, și-a precizat plângerea sub aspectul calității procesuale a părților. În acest sens, a solicitat CNCD să rețină că nu își îndreaptă sesizarea împotriva Ministerului

Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național. Colegiul ia act de precizarea plângerii sub aspectul calității procesuale pasive a părților, în ceea ce privește Ministerul Culturii. Colegiul reține că cererea petentului este justificată de îndeplinirea procedurilor față de persoana sa corelativ demersurilor necesare acordării indemnizației de merit. În conștiință, Colegiul urmează a admite cererea petentului, aceasta fiind asimilată unei renunțări în privința părții invocate, potrivit prevederilor art. 14 din procedura de soluționare a petițiilor în fața CNCD publicată în Monitorul Oficial nr.348 din 6 mai 2008.

6.2. Pe de altă parte, Colegiul ia act de invocarea din oficiu a excepției de tardivitate, urmând a se pronunța asupra acestei excepții. Față de obiectul petiției, astfel cum rezultă din modul în care este redactat, corelativ circumstanțierii faptelor rațiune tempore, Colegiul Director constată că, în speță, alegația săvârșirii faptelor de discriminare este strâns legată de un cumul de acte sau fapte ce s-au desfășurat pe parcursul unei perioade de timp. În acest sens, Colegiul observă că, astfel cum arată petentul, acesta s-a adresat instituțiilor de resort din anul 2004 în vederea includerii sale în listele de nominalizări pentru obținerea indemnizației de merit. Urmare unor inadvertențe, s-a dispus întocmirea unui nou dosar și o nouă adresă cu nr. 1852/MM/31.03.2005. Prin adresa cu nr. 583/11.10.2006 petentul a fost informat că se află la poziția 11, fixat de biroul asociației regizorilor de film. Colegiul observă că prin adresa cu nr. 3003 din 05.05.2004, Ministerul Culturii a comunicat Comisiei Naționale de aplicare a legii nr. 118/2002 faptul că au fost depuse cereri noi primite în 2004 pentru includerea în liste, între solicitanți, aflându-se și petentul. Pe de altă parte, însăși petentul arată că „Asaltat de diverse instituții ale statului la care am apelat, dl. Acad. M' G' președinte al subcomisiei de specialitate a fost nevoit să-mi raspundă”. Acest fapt a determinat informarea petentului în anul 2006 cu privire la situația sa. De asemenea, petentul a depus la dosar adresa cu nr. 3936/2.08.07 prin care Academia Română arată faptul că în cazul petentului aprobarea se acordă de Ministerul Culturii cu avizul Asociației Cineaștilor din România.

6.2. În raport cu aceste observații de fapt, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare rațiune tempore, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu. Or, față de aspectele reținute mai sus în raport cu introducerea petiției înregistrate la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 6478 din 30.06.2009, Colegiul observă că, față de modalitatea

în care este redactată plângerea, faptele deduse soluționării exced, în parte, termenului de 1 an prevăzut de O.G. nr. 137/2000. De asemenea, petentul a luat cunoștință de faptele respective, acest aspect fiind confirmat de înscrierile depuse la dosar care datează din 2004, 2006 respectiv 2007. Din acest punct de vedere, Colegiul urmează a admite excepția tardivității introducerii cererii cu privire la aspectele din plângere ce exced termenului de 1 an.

6.3. Corelativ faptelor imputate care se încadrează în termenul de 1 an de la data săvârșirii sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea acestora, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul, analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele cuprinse în art. 1 și art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu, unei împrejurări concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei (petenților/petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoge sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale Art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.4. Sub aspectul incidenței art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, în primă instanță, Colegiul director ia act de faptul că în opinia petentului faptele de discriminare sunt circumstanțiate corelativ neatribuirii indemnizației de merit, potrivit legii nr. 118/2002, fiind înlăturat de partea reclamată față de alte persoane care se află, în opinia petentului, într-o evidentă inferioritate de îndeplinire a criteriilor.

6.5. Reținând în acest sens definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 trebuie constatată o deosebire, excludere, restricție sau preferință. Sub aspectul circumstanței concretizate într-un tratament diferit, care întrunește elementul constitutiv al art.2 alin.1 și care față de obiectul dedus soluționării trebuie să fie materializat, Colegiul Director reține din susținerile petentului că acest element este corelativ neacordării indemnizației de merit în conexiune cu aspecte de fapt ce vizează alegația

neîndeplinirii prevederilor legale, în speță art. 3 și art. 7 din legea nr. 118/2002. În esență, petentul arată că îndeplinește criteriile prevăzute de lege și depune în acest sens acte ce atesta performanțele profesionale în domeniul cinematografiei spre deosebire de persoanele care au obținut indemnizația, și care, în opinia petentului, nu îndeplinesc criteriile de acordare, în speță nu au performanțe profesionale, cel puțin, similare.

6.6. Corelativ acestor aspecte și în raport cu definiția discriminării, Colegiul trebuie să analizeze dacă un eventual tratament diferit este indus de criteriu prevăzut de art.2 alin.1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, criteriu care să fi constituit mobilul determinant în aplicarea acestui tratament. Colegiul Director reține că art.2 alin.1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile *expresis verbis* enumerate de lege sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” ceea ce, practic oferă posibilitatea reținerii și a altor criterii nespecificate de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare. Însă, oricare din aceste criterii circumstanțiate la situația particulară a persoanei care se consideră discriminată, trebuie să fi constituit mobilul determinant în aplicarea tratamentului diferit în speță. Condiția criteriului că mobil determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca element care este concretizat, materializat și care constituie cel puțin o cauză a actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, a unui motiv, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. În același sens, s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009.

6.7. Luând act de susținerile contradictorii ale părților și înscrisurile depuse la dosar de acestea, raportat la prevederile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 republicată, Colegiul ia act de faptul că în speță nu este invocat un criteriu în baza căruia petentul consideră că a fost discriminat. În esență, plângerea, astfel cum este formulată, pune în discuție o situație de fapt sub aspectul justificării drepturilor subiective invocate de petent ce decurg din modalitatea de aplicare a legii, respectiv a procedurilor de acordare a indemnizației de merit, constatarea îndeplinirii unor cerințe de natură a determina acordarea acestui beneficiu, în conformitate cu Legea nr. 118/2002.

6.8. Colegiul ia act de faptul că în cauza S.Coleman v. Attridge Law, Steve Law cât și în cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryin NV, Curtea Europeană de Justiție a arătat că, potrivit principiului inversării sarcinii probei în materia discriminării, revine reclamantului sarcina de a stabili, în fața instanței naționale, o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unuia dintre criteriile interzise. Adaptarea normelor privind sarcina probei se impune de îndată ce există o prezumție de discriminare. În cazul în care

reclamantul ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe împotriva sa, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină părților din acțiunea principală, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, părțile menționate ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe unul din motivele interzise. (a se vedea Curtea Europeană de Justiție, cauza S. Coleman, ECJ, C-303/06, hotărârea din 17 iulie 2008, cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryn NV, C-54/07, hotărârea din 10 iulie 2008).

6.13. Din acest punct de vedere, sub aspectul prevederilor art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 republicată, în prezenta speță, Colegiul observă că nu pot fi reținute prezumții de săvârșire a unor fapte de discriminare pe baza criteriilor prevăzute de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000. Acest fapt este, pe de o parte, datorat lipsei unui criteriu invocat ce ar fi putut implica analiza unui eventual raport de cauzalitate între faptele arătate și motivul imputat. Pe de altă parte, situația de fapt pune în discuție drepturile subiective ale petentului indisolubil legate de alegația nerespectării prevederilor Legii nr. 118/2002.

6.14. Susținerile contradictorii ale părților, în esență, vizează aspecte procedurale corelativ îndeplinirii criteriilor de acordare a indemnizației de merit. Aceste aspecte sunt indisolubil legate de respectarea unor prevederi legale precum și de evaluari profesionale, indicate în cauză sub aspectul atingerii unor valențe meritorii din punct de vedere cinematografic. Or, în lipsa unor prezumții de discriminare prima facie, ceea ce ar permite presupunerea unui tratament diferit pe baza unui criteriu interzis, în sensul art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, Colegiul nu se poate substitui unei instanțe judecătorești de verificare a legalității procedurilor prevăzute de Legea nr. 118/2002 și nici instituțiilor de resort ori comisiei de specialitate îndruidită prin lege să acorde indemnizația în speță. Or, astfel cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție „O.G. nr. 137/2000 analizează fapte de discriminare care prin criteriile mai sus anunțate (n.n. art. 2 alin.1) se diferențiază de fapte care sunt de natură să producă aceleași consecințe, dar intră sub incidența altor acte normative”.

6.15. De altfel, Colegiul reține că Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național a îndeplinit procedura ce rezultă din cuprinsul prevederilor art. 3 din legea nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit, aprobate prin H.G. nr. 859/2003, coroborate cu cele cuprinse în art. 7 alin.1 din Normele de aplicare a Legii nr. 118/2002, transmitând dosarul petentului la Comisia națională în vederea evaluării dosarului și a activității culturale și artistice, în conformitate cu prevederile Legii nr. 118/2002.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admite cererea petentului cu privire la renunțarea plângerii sale în raport de Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național.

2. Admite excepția tardivității plângerii cu privire la aspectele ce exced termenului prevăzut de art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată

3. Nu pot fi reținute aspecte ce intră sub incidența prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată

2. Clasarea dosarului;

3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

4. O copie a hotărârii se va transmite părților: E E V , cu domiciliul în M

G , cu domiciliul de corespondență la Uniunea Cineaștilor din România, cu sediul în str. Mendeleev, nr. 28-30, sector 1, București

5. O copie a hotărârii se va transmite spre informare și Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, cu sediul în Șos. Kiseleff, nr. 30, sector 1, București

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

TRUINEA Roxana Paula – Membru

Data redactării 7.12.2009

Redactat. G.D., tehored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.